— SCHI —

Școala sportivă Sinaia
GATA DE START!

La Sinaia a nins. Pîrtiile de schi — deși nu sînt, încă, în totalitate apte pentru inaugurarea sezonului — încep să invite la activitate pe iubitorii acestui sport. Motiv pentru care ne-am interesat în ce măsură elevii Școlii sportive din localitate sînt pe cale de a termina sau au încheiat pregătirile. În acest scop am invitat la o discuție pe profesorul IOAN MATEI, directorul amintitei instituții de învățămînt. „Vom lucra și în acest an — ne-a declarat interlocutorul — **cu două grupe de schi: una de performanță, cuprinzînd nume deja cunoscute, ca Alex. Bogdan și Marian Burchi — componenți ai lotului de juniori — Cornel Nițoi, Cornel Negutescu, Doina Croner, Sorina Stavăr, precum și cu o grupă de începători. Sezonul i-a găsit pregătiți pe elevii noștri la capitolul condiție fizică.**"

Profesorul Matei ne-a făcut, apoi, cunoscute acțiunile mai importante la care vor lua parte schiorii școlii. Pe primul plan se situează participarea la competițiile organizate de federația de specialitate. Paralel, conform calendarului școlii, toți elevii — pe categorii de vîrstă — urmează să ia parte la ampla manifestare **„Fulgul de zăpadă"**, precum și la tradiționalele concursuri **„Cupa Peleș"** și **triunghiularul Sinaia-Predeal-Brașov.** Directorul școlii, dar și ceilalți profesori de specialitate, C. IOVAN și A. CIOCÎLTEA nu sînt satisfăcuți întru totul de baza materială și de echipamentul necesare practicării schiului: **„În noile condiții, în care mai mult de 150 de elevi practică cu regularitate schiul, a devenit de stringentă actualitate amenajarea pistelor pe pantele din preajma școlii. Aș aduce în discuție încă un aspect: ne lipsesc schiurile și de aceea nu avem posibilitatea să scoatem, concomitent, la antrenamente pe toți elevii școlii. De asemenea, echipamentul este în mare parte complet degradat, dar și acesta abia ne ajunge pentru jumătate din efectivul școlii".**

Credem că Inspectoratul județean de învățămînt Prahova ar trebui să aibă în vedere, în mai mare măsură, dotarea acestei unități de performanță cu echipament și materiale necesare practicării schiului.

G. IRIMINOIU

CINE REDĂ PÎRTIA, AMATORILOR DE SCHI?

Ce-i drept, iarna s-a grăbit — ca niciodată — să-și facă apariția la Păltiniș. Iar la Păltiniș se construiește un telescaun. Spre bucuria amatorilor de schi. Dar, spre necazul acelorași amatori, pîrtia lor poartă amprenta șantierului: rădăcinile brazilor tăiați pentru lărgirea pîrtiei, fier beton, utilaje (a se vedea fotografia).

Cine va reda pîrtia, schiorilor? Constructorii nu par a avea această intenție. Atunci?... Atunci, amatorii de schi din Sibiu și-au propus să facă ei cuvenita curățenie, la un sfîrșit de săptămînă, înainte ca iarna să se instaleze mai bine pe aceste meleaguri. O intenție lăudabilă care, sperăm că nu va întîrzia să fie tradusă în fapt.

Foto-text: **S. BONIFACIU**

BIATLONIȘTII POT DEVENI MAI BUNI FONDIȘTI?
O stagnare cu explicații și o sugestie...

Biatlonului îi revine de la o vreme sarcina să reprezinte schiul nostru pe plan internațional, biatloniștii reușind de-a lungul cîtorva ani să ne aducă satisfacția unor locuri fruntașe, așa cum nu au reușit schiorii celorlalte discipline.

De la o iarnă la alta, concurența devine însă mai mare, tot mai mulți fondiști buni fiind dispuși să alerge cu o armă în spate și să-și încerce îndemînarea la tragere. Așa se explică faptul că și locurile fruntașe ale biatloniștilor noștri au devenit mai rare și mai departe de medalii. **Tirul, cu minutele care le aduce, a rămas atuul principal al biatloniștilor noștri, dar valorile au început să se niveleze, alergarea mai slabă pe schiuri nemaiputînd fi compensată azi ca acum 3—4 ani.** În aceste condiții se pune firesc întrebarea: **vor reuși biatloniștii noștri să țină pasul cu progresul general care se realizează în această disciplină? Care sînt perspectivele lor pentru campionatele mondiale din 1971 și Jocurile Olimpice din 1972?**

Desigur, este greu și aici, ca în general în sport, să se poată face afirmații categorice, să se prevadă milimetric evoluția schiorilor noștri și a adversarilor lor. Există însă în micul grup al biatloniștilor noștri o dorință de afirmare transpusă în acea muncă dîrză și serioasă care poate asigura progresul; există în rîndurile antrenorilor lor o bună intenție care nu poate fi contestată și o străduință de a folosi cele mai bune mijloace pentru atingerea acelei forme sportive maxime, generatoare de rezultate valoroase.

Dar toate acestea sînt de ajuns?

În pragul toamnei am poposit printre biatloniști cu gîndul de a căuta răspunsuri la această întrebare, justificată mai ales de distanța scurtă care-i separă de examenul mondialelor și de cel olimpic, aflat doar la interval de un sezon.

Atmosfera de lucru era — așa cum ne așteptam de fapt — foarte bună, atît în rîndurile schiorilor, cît și ale antrenorilor.

Discutînd cu antrenorii **(C. Tiron și M. Stuparu)** și căutînd să privim în viitor, am avut însă o surpriză. Amîndoi socoteau puțin posibil un progres la alergarea pe schiuri — în raport cu concurenții direcți și contau pe perfecționarea tirului, atuul cunoscut al schiorilor noștri. Fără îndoială, această optică are anumite justificări, cea mai reală pornind de la faptul că **în probele de fond nu reușim să recuperăm de ani de zile o rămînere în urmă constatată în toate confruntările la nivel mondial din ultima vreme.** Și aceasta în ciuda unor eforturi de pregătire care — cel puțin aparent — nu justifică stagnarea.

Fiindcă în acest interval s-au schimbat cîteva generații de sportivi și antrenori, dar rezultatele au rămas la același nivel, **s-a statornicit ideea că nu putem avea schiori fondiști de valoare mondială.** O experiență proprie dintr-un trecut nu prea îndepărtat ne face să credem că **adevărul nu este acesta, și explicația trebuie căutată (făcînd abstracție de nevoia unei selecții pe bază de masă) și în metodele de antrenament folosite, prea puțin schimbate în ultimele două decenii.** Mai precis, sîntem tentați să socotim plafonarea fondiștilor ca un rezultat firesc al unei sărăcii de mijloace folosite în pregătirea — foarte importantă — din anotimpurile fără zăpadă și mai ales prin folosirea unor mijloace de bază puțin eficace cum ar fi crosul în ținuta atletică. Or, iarna picioarele nu trebuie numai să alerge, ci să și ridice mereu greutatea suplimentară a schiorilor.

Primii fulgi de zăpadă ne-au anunțat apropierea iernii, dar cel puțin încă o lună biatloniștii și fondiștii vor continua pregătirea pe uscat. Antrenorii biatloniștilor și-au propus să adauge cîteva mijloace nu noi, dar uitate, mijloace care în anii 1950—1951 au stat la baza unui salt valoric de necontestat făcut de fondiștii noștri. Să sperăm că ei o vor face cu toată convingerea și că **marșurile lungi, în ritm viu, cu bocanci în picioare și bețe de schi își vor relua locul printre mijloacele de bază** ale pregătirii pe uscat a schiorilor fondiști.

Gh. EPURAN

ÎN JURUL CICLOBALULUI

Poate pentru ca lecția vieții să ne intre bine în cap, poate de aceea s-a nimerit în săptămîna trecută acest straniu fenomen: din aceeași țară vecină, am avut parte de numeroase transmisii privitoare la gimnastica mondială — de altfel, foarte bune și cu surpriza unui Gabriel Bădescu în progres — dar meciul de fotbal desfășurat tot acolo și care ne interesa cel mai mult, ioc! Gimnastică, da — fotbal, nu. Știu că vina nu e a lor noștri, asta nu scade din asprimea lecției: fotbalul cere mai mulți bani decît gimnastica și deși gimnastica e nu o dată mai frumoasă decît fotbalul, ea se vinde mai ieftin. Așa se întîmplă și cu oamenii, în viață — așa se întîmplă și cu sporturile, să ne intre bine în cap.

Alt fapt semnificativ al săptămînii a fost acela că Dinamo — Steaua, meci între două echipe-etalon, pe plan intern, s-a nimerit a se juca după „miercurea vînătă" (expresia fericită în nefericirea lui Balaban), după ce am văzut sîmbătă noaptea Steaua roșie — U.T.A. și alte plăceri. Din nou viața — cu generozitatea ei bine cunoscută — a încercat să ne deschidă ochii. Căci, chiar dacă Țopescu a vrut să ne liniștească, sugerîndu-ne că „montajul" de la Belgrad era prea „original", adică prea atacau sîrbii și prea ședeau la cutie a rădenii — tot nu văd de ce ne-am liniști. Ceea ce a fost expresiv în acel montaj — desigur, tendențios — nu mi s-a părut decalajul valoric; n-am comparat jocul celor două echipe, nu asta mă interesa; stilul iugoslavilor m-a impresionat. Admițînd că ni s-au oferit doar momentele de vîrf ale jocului, trecîndu-se cu vederea toate acele scene slabe, fără intensitate, ratate, inerente oricăror artiști — ce vigoare, totuși, în atac, ce viteză, ce centrări, ce altă concepție! Steaua roșie, înainte de a juca mai bine decît U.T.A., juca altceva. Altceva decît Dinamo, altceva decît Steaua. Din rădăcina lucrurilor — era altceva. Și mi-e greu să cred că U.T.A., dîndu-i șase goluri Timișoarei, le-a dat în stilul Stelei roșii. Aici e toată problema: nu decalajul valoric — unde mai pot avea loc răsturnări de situație, ca aceea petrecută cu Feijenoord și care merită toată stima — ci decalajul stilistic. Aici, în domeniul stilului de joc, nu se pot petrece minuni peste noapte, chiar dacă miercurea viitoare ne vom lua niște revanșe, dintr-acelea care ne dezvoltă neurastenia: adică un 1—0 care așa rămîne din minutul 10, sau un 0—0, „la capătul unui meci cu incredibile ratări"...

Romulus Balaban — care ne- permis foarte bine să urmărim Dinamo — Steaua, ocrotind pauzele, subliniind adevărul că Steaua a pierdut prin **trei acțiuni individuale** pe care „zic eu", nici un bun englez sau olandez nu le va „înghiți" — Balaban ne-a semnalat salutar două declarații care fac — prin perspectiva deschisă — cît o bună transmisie. Una — că echipele engleze bune, ca Liverpool, sînt mai ale dracului decît naționala aceea la care ținem cu toții. (E ceea ce am scris aici, după Anglia — România, la Guadalajara, permiteți-mi să mă citez vanitos, dar între paranteze). A doua: că Eindhoven e mai bună ca Feijenoord, după părerea lui Hălmăgeanu. Credeți sau nu, mie unuia îmi este clar că la nivel de U.T.A., Steaua sau Dinamo, noi jucăm altceva decît Eindhoven sau Cagliari, sau Everton. Iar acolo, „la ei, acolo", naționalele lor sînt sub marile lor echipe de club, iar la noi e invers și de aici un șir de iluzii, și deci deziluzii, un șir de satisfacții și iar de iluzii cu deziluziile lor.

Firește, deziluziile ne pot face amari, răi și păcătoși. Nu vom muri din asta, dar nici nu ne va merge mult mai bine. Ne vom perfecționa sistemul de malițiii, ne vom lua de Țopescu, de Fănuș, de Ioanițoaia, vom opune cu totul arbitrar și răutăcios pe unii altora, vom scrie pamflete împotriva celor ce scriu pamflete la adresa lui Dobrin — dar toate astea și multe altele de acest gen nu vor schimba datele problemei: nici o echipă de a noastră nu dă goluri ca Steaua roșie sau Liverpool! În rest — ciclobalul, tovarăși! Numai asta ne mai lipsea, cînd Cardiff City bate Nantes, în „Cupa cupelor" cu 5—1...

BELPHEGOR

TELE cronica

cristianii...

● **„CUPA MONDIALĂ", competiție a schiului devenită tradițională se va disputa și anul acesta după același sistem, doar numărul probelor care contează în clasament fiind modificat. Astfel, în iarna aceasta atît pentru femei cît și pentru bărbați au fost reținute 7 coborîri (față de 5 anul trecut, 8 slalomuri uriașe (față de 11) și 9 slalomuri speciale (față de 11). Prima probă a sezonului va fi o coborîre care se va disputa la 12 decembrie la Sestrières (Italia).**

● **Zona „TREI BRAZI", cum obișnuim să spunem munticelului Moraru de lîngă Predeal, poate deveni un teren pentru școala schiului și chiar pentru concursuri rezervate copiilor și juniorilor. Poate, dar cu condiția amenajării unor pîrtii în preajma celor două cabane existente (Trei Brazi și Poiana Secuilor) și de noul hotel „Trei Brazi". Cum însă bazele de aici au doi stăpîni, nici unul nu s-a gîndit la pîrtii de schi, deși noua șosea — ușor accesibilă autovehiculelor — poate face din „Trei Brazi" o supapă de descongestionare a Predealului. Dar, poate pentru anul viitor...**

● **CJEFS — REȘIȚA a luat — pentru iarna aceasta — o inițiativă care merită să fie subliniată: a urcat pe Semenic un bebi-schi-lift pe care îl pune gratuit la dispoziția schiorilor din Reșița, ce se pregătesc pentru competiții. Acțiunea va constitui fără îndoială un stimulent și o menționăm pentru a fi eventual reluată și de alte consilii județene.**

● **DACĂ J.C. KILLY nu a reușit să devină un pilot automobilist de clasă, cum intenționa (mai ales din cauza multiplelor preocupări profesionale), se pare că un alt membru al echipei Franței o va face. Este vorba de George Mauduit, care, fără mult zgomot a început să participe la competițiile auto cu intenția de a persevera.**

— TENIS —

C. S. U. Construcții — învingătoare în Cehoslovacia

Cu cîtva timp în urmă, echipa campioană de tenis a României — C.S.U. Construcții — a evoluat la Praga. După revenirea în țară, am solicitat conducătorului tenismanilor noștri, ȘTEFAN GEORGESCU, secretarul clubului, cîteva detalii asupra turneului.

— Partenerii dumneavoastră de întrecere au fost tenismani redutabili? Vă întreb aceasta deoarece presa pragheză scria că victoria pe care ați obținut-o a fost pe cît de neașteptată, pe atît de meritată.

— Timp de aproape o săptămînă am fost oaspeții formațiilor Slavoj Vysehrad Praga și Slavia Vysoke Školy. Într-adevăr, victoria noastră a produs oarecare surpriză printre iubitorii tenisului din capitala Cehoslovaciei. Afirmația este valabilă mai ales dacă mă refer la întîlnirea cu Slavoj Vysehrad. Jucători de valoare ca Medonos, Saic și Hüblerova erau considerați punctele forte ale gazdelor. Ei și-au confirmat, în cele din urmă, valoarea, primul debutînd chiar cu o victorie în fața jucătorului nostru nr. 1, Ionel Santeiu, de care a dispus cu 6—4, 6—3. Dar, în celelalte partide ale întîlnirii, tenismanii români s-au comportat remarcabil. Aș aminti, în acest sens, victoria lui Boaghe asupra lui Saic cu 8—6, 7—5, a lui Almăjan asupra lui Soukup cu 8—6, 6—1, precum și comportarea perechilor noastre de dublu Santeiu, Boaghe și Kun, Boaghe, apoi Santeiu, Butoi — care au cîștigat toate întîlnirile. În acest fel a fost posibil ca meciul pe echipe să ne revină la limită, dar meritat: 12—11.

— Confruntarea cu cealaltă echipă, cum s-a desfășurat? De ce ați jucat numai 10 meciuri?

— Nici formația Slaviei nu este lipsită de tenismani valoroși. Printre aceștia i-aș aminti pe Novak și Pisecky. Rezultatul întîlnirii ne-a fost favorabil cu 6—4. S-au jucat doar 10 meciuri deoarece unii dintre partenerii noștri cehi urmau să ia parte la cîteva competiții prevăzute în calendarul intern.

Ion GAVRILESCU

DUNĂREA GALAȚI ȘI SĂNĂTATEA ORADEA — PROMOVATE ÎN DIVIZIE

După încheierea barajului disputat la București, pe terenurile Progresul, echipele Dunărea Galați și Sănătatea Oradea au promovat în seria a II-a a diviziei de tenis. A retrogradat Petrolistul Cîmpina.

MARMUREANU ȘI DRON — LA BUDAPESTA

Campionul țării, Petre Mărmureanu și cîștigătorul „Internaționalelor" României, Sever Dron, au fost invitați în zilele de 31 octombrie și 1 noiembrie la Budapesta, pentru o întîlnire cu echipa Ungariei. Tenismanii maghiari și-au exprimat dorința de a se antrena, într-un meci amical, cu jucătorii români, în vederea participării lui Gulyas și a coechipierilor săi la „Cupa Regelui Suediei".

— BASCHET —

„FENOMENUL SELECȚIEI SE ÎNTINDE PE O DURATĂ NEBĂNUIT DE MARE"
ne declară prof. Dan Pavelescu într-o discuție despre tinerii jucători și unele probleme ale baschetului ieșean

Este suficient să amintim că două din echipele de minibaschet pregătite de el au ocupat locurile 3 și 4 la Criteriul național din 1969 și că a dat lotului național de juniori trei jucători (Dan Ciucă, Dan Scutaru și Marian Burcă), pentru a face prezentarea profesorului Dan Pavelescu, antrenor la C.S.M. Iași. Competența lui ne-a determinat să-i cerem cîteva păreri asupra dificilelor probleme ale selecției.

— Oricît de curios ar părea, antrenorului de baschet îi trebuie un procent de șansă mai ridicat. Să mă explic. Nu este vorba numai de „a prinde" o generație mai dotată, ci și de un gabarit mărit — altul decît normal — al viitorilor performeri. În baschetul modern, al „giganților", nici măcar conducătorul de joc nu trebuie să aibă sub 1,90 m. „Europenele" și Balcaniada de juniori au demonstrat-o suficient.

— Dar în afara acestei „loterii a înălțimilor"?

— De aici începe domeniul lucrului științific. Voi afirma încă un lucru paradoxal la prima vedere. Însuși antrenorul este un subiect al selecției, efectuată însă de către cei care îi încredințează această misiune: lui i se cere pasiune, mulțumirea cu satisfacția „platonică", nespectaculoasă, a lucrului cu cei mici. În altă ordine de idei, nu există unul singur, ci mai mulți selecționeri, în persoana tuturor profesorilor de educație fizică din școli. Dar, aceasta presupune ca baschetul să fie un oaspete obișnuit al școlilor generale. La acest capitol, sportul școlar ieșean păcătuiește: mi se pare de necrezut ca Liceul nr. 1, cu trei specialiști în baschet, să nu aibă nici măcar o echipă cu acest profil, sau că de zece ani la Iași nu a avut loc nici o competiție baschetbalistică la nivel școlar.

— Părinții au vreun rol?

— Da, și încă unul mare. Copiii lăsați să se joace în libertate au deprinderi motrice mult mai accentuate, sînt mai receptivi, au un remarcabil simț al echilibrului. De aceea, părinții, convinși de efectele favorabile ale sportului devin, într-un fel, „coautori" al selecției efectuată de antrenori.

— Ați amintit de criteriile fizic, social, familial — un întreg complex de parametri care concură în același scop. Ar mai exista un altul?

— Desigur, cel psihologic. După învățare, desăvîrșirea elementelor de bază se accentuează în măsură mare prin joc. În aceste noi condiții, copiii își creează personalități proprii și își găsesc singuri căile de rezolvare a situațiilor de joc. Atenția și eforturile antrenorului se îndreaptă spre cei mai bine conturați, cu spirit de inițiativă, care nu acționează schematic, după lecții învățate pe de rost. De-abia după această reselecție urmează subordonarea — pe un plan superior — față de intențiile antrenorului. Acum consider drumul selecției încheiat, deși urmează o altă triere care nu mai depinde, însă, de mine: cea a antrenorilor loturilor reprezentative.

— Deci?

— Fenomenul selecției se întinde pe o durată nebănuit de mare. Aș afirma chiar că începe cu cițiva ani înaintea intervenției directe a antrenorului și se prelungește pînă după alți ani, cînd jucătorul ajunge din punct de vedere sportiv la maturitate.

Radu TIMOFTE

— VOLEI —

AMELIORĂRI LA BĂIEȚI, STATU QUO LA FETE

Spre deosebire de partidele desfășurate în etapa întîi, cele din etapa a II-a au prezentat un plus de calitate. Și cînd spunem aceasta, ne gîndim, în special, la campionatul masculin, unde s-a înregistrat un reviriment în jocul majorității echipelor. Politehnica Galați — actuala lideră a clasamentului — a obținut două victorii facile în fața Petrolului Ploiești, în deplasare, și Explorări Baia-Mare, pe teren propriu. Noul antrenor al formației, George Kramer, este dispus să revitalizeze echipa care, la un moment dat, a trecut printr-o acută criză de formă. E drept că a avut numai întîlniri ușoare, dar prezența în echipă — pe lîngă experimentații Udișteanu, Szöcs, Manu — a unor tineri jucători valoroși — Radu Dumitrescu, Dragoș Popescu și Constantin Stere — ne face să credem că lucrurile se vor îndrepta pe deplin. Infuzia de tineret este, se pare, specifică mai tuturor combatantelor. La Dinamo și-au făcut apariția în sextetul de bază o serie de voleibaliști de perspectivă: Mircea Codoi, Cornel Oros, Laurențiu Dumănoi, care scuză într-o oarecare măsură comportarea de pînă acum. O surpriză plăcută o constituie teamul IEFS-ului, care i-a învins consecutiv pe băcăuani și brașoveni. Remarcăm, cu această ocazie, pe tinerii Pop, Popescu, Ionescu, Arbuzov, Iancu și Stancu, care s-au dovedit a fi bine pregătiți pentru campionat.

Nu înseamnă însă că acest prim bilanț este pe de-a întregul mulțumitor. Se comit încă foarte multe greșeli de tehnică individuală, de tactică, mulți dintre voleibaliști nu au o pregătire fizică corespunzătoare. Continuă să manifeste acute carențe echipele Petrolul, Explorări B. Mare, Unirea Tricolor, Viitorul. Universitarii clujeni au cedat cele două partide (cu Rapid și Viitorul), după ce au fost la un pas de victorie. Lipsa de experiență a tinerilor pregătiți de prof. C. Bengeanu i-a privat de un rezultat favorabil.

Dacă la băieți am putut remarca cîteva lucruri bune, nu se poate afirma același lucru despre evoluția echipelor feminine. Toate echipele, aproape fără excepție, au nemulțumit prin jocul lor anost, lipsit de orizont, prin abundența erorilor cele mai multe dintre ele elementare. Și este cu atît mai neplăcut cu cît aceste aspecte au putut fi întîlnite tocmai la echipele cu pretenții (Rapid, Universitatea Timișoara, Medicina). „Startul" fetelor întîrzie, deși peste cîteva zile se dispută etapa a III-a. Mai este nevoie, oare, de alte îndemnuri?

Mai notăm, ca un fapt îmbucurător, calitatea arbitrajelor, care au primit, în majoritate, calificative bune și foarte bune.

Clasamente, divizia B

FEMININ — SERIA I

1. Voința M. Ciuc	2	3	0	9:0	6
2. Spartac Buc.	3	3	0	9:1	6
3. Drapelul r. Sibiu	3	2	1	8:3	5
4. Voința Bv.	3	2	1	8:5	5
5. Sănătatea Arad	2	2	0	6:1	4
6. I.T.B.—Informația	3	1	2	4:6	4
7. Medicina Tg. M.	3	1	2	3:8	4
8. Viitorul Bistrița	3	1	2	3:8	4
9. Corvinul Deva	2	1	1	4:5	3
10. Medicina Cluj	3	0	3	2:9	3
11. Voința Zalău	3	0	3	2:9	3
12. Voința Oradea	1	0	1	0:3	1

SERIA A II-A

1. Flacăra r. Buc.	3	3	0	9:2	6
2. Viitorul Buc.	3	2	1	8:3	5
3. Progresul Buc.	3	2	1	8:5	5
4. Voința C-ța.	3	2	1	6:3	5
5. Universitatea Is.	3	2	1	6:5	5
6. Universitatea Buc.	3	2	1	6:5	5
7. Constructorul Buc.	2	2	0	6:2	4
8. A.S.E. Buc.	3	1	2	7:6	4
9. Sănătatea Tgv.	3	1	2	5:8	4
10. Politehnica Gl.	3	0	3	2:3	3
11. Electromotor Plt.	2	0	2	0:6	2
12. Sănătatea Pl.	3	0	3	0:9	2

MASCULIN — SERIA I

1. Universitatea Tm.	3	3	0	9:1	6
2. Progresul Buc.	3	3	0	9:3	6
3. Voința Arad	3	2	1	8:3	5
4. A.S.A. Sibiu	3	2	1	8:6	5
5. Silvania S.	3	2	1	6:7	5
6. Alumina Od.	3	1	2	6:7	4
7. Politehnica Bv.	3	1	2	5:6	4
8. C.F.R. Cluj	3	1	2	5:8	4
9. Voința Buc.	3	1	2	4:7	4
10. Industria sîrmei	3	1	2	3:6	4
11. Corvinul Hd.	3	1	2	4:8	4
12. C.F.R. Tm.	3	0	3	4:9	3

SERIA A II-A

1. Electra Buc.	3	3	0	9:1	6
2. Politehnica Iași	3	3	0	9:2	6
3. Universitatea Cv.	3	3	0	9:3	6
4. Aurora Buc.	3	2	1	6:3	5
5. Relonul Săvinești	3	2	1	6:5	5
6. Constructorul Sv.	3	1	2	5:7	4
7. Farul	3	1	2	5:7	4
8. Medicina Buc.	3	1	2	5:8	4
9. Vagonul Pl.	3	1	2	4:7	4
10. Siderurgistul Gl.	3	1	2	4:8	4
11. Universitatea Buc.	3	0	3	3:9	3
12. Electroputere Cv.	3	0	3	2:9	3

Sîmbătă și duminică în divizia A

Etapa a III-a a diviziei maxime programează sîmbătă și duminică partide echilibrate și interesante. La masculin, toate formațiile fruntașe evoluează în deplasare. Iată programul întîlnirilor: Tractorul—Politehnica Timișoara, Unirea Tricolor Brăila—Politehnica Galați, „U" Cluj—I.E.F.S., Petrolul—Rapid, Explorări B. Mare—Steaua și Dinamo—Viitorul Bacău.

La feminin, primele clasate, Dinamo și I.E.F.S., se întîlnesc sîmbătă, în Giulești, într-o partidă contînd pentru șefie. Celelalte meciuri: Farul—Penicilina Iași, Ceahlăul P. Neamț—Universitatea Timișoara, C.S.M. Sibiu—C.P.B., Medicina Buc.—„U" Cluj, Rapid—Universitatea Craiova.

AZI, VERDICTE ALE BIROULUI FEDERAL

După ce luni în cadrul ședințelor de analiză cu loturile masculin și feminin, au fost dezbătute, pe parcursul a aproape 15 ore, cauzele care au dus la eșecurile în campionatele mondiale, astăzi Biroul federal al F.R.V. se reunește pentru a lua măsurile ce se impun și a dicta sancțiuni împotriva unor sportivi care, prin comportarea lor, au contribuit la insuccese.

BREVIAR

● *O serie de arbitri au fost avansați la o categorie superioară. Astfel, au devenit arbitri de categoria republicană următorii: I. Niculescu, Em. Iliescu* (Buc.), *I. Amărășteanu* (Craiova), *C. Pitaru* (Sibiu) *și V. Ranghel* (Ploiești). *De la categoria II-a au fost promovați la cat. I următorii arbitri: L. Păltinișan, V. Stănei, Gh. Stan* (Brașov), *C. Păduraru, O. Drăgan* (Timișoara), *M. Herța, N. Bucșe* (Cluj), *Fl. Borz, V. Szakacs* (B. Mare), *M. Neamțu* (P. Neamț), *V. Ioniță, I. Bozdoc* (Constanța), *I. Nicoară, M. Lucaci* (Arad), *D. Cristea* (Tg. Jiu), *C. Urecheatu* (Oțelul Roșu), *N. Dragu* (Buzău), *A. Prahoveanu* (Ploiești), *V. Chislin, F. Mader, G. Nedelcu, M. Leonovici, Gh. Fortuna, A. Dinu, R. Constantinescu, M. Tabacu, G. Opaiț, S. Klinger, V. Arhip* (toți din București).

● *Cunoscutul antrenor Sebastian Mihăilescu, care a condus echipa masculină Dinamo București la cîștigarea C.C.E. de două ori consecutiv, antrenează acum pe... divizionara B, Progresul!*

● *Arbitrul internațional M. Albuț a primit invitația de a oficia la un turneu masculin ce se va organiza la jumătatea lui decembrie la Leipzig, turneu la care va participa și formația Rapid București.*

Scurt dialog cu MIRCEA DUMITRESCU

După încheierea meciului masculin Steaua—Petrolul, am întîlnit în holul de la Floreasca pe antrenorul ploieștean prof. Mircea Dumitrescu. Abătut, nu pentru că a pierdut la zero, ci pentru evoluția cvasi-penibilă a jucătorilor săi, cărora le este de curînd antrenor.

— *Ce năzuințe are Petrolul în acest an?*

— Una singură: să nu retrogradeze! După cum ați văzut nu va fi prea ușor.

— *Iar antrenorul ei?*

— Să ofere loturilor naționale doi jucători. Mă gîndesc la tinerii Biclea și Cocoș, înalți de peste 1,90 m.

— *De ce nu încercați o întinerire în masă a acestei echipe, cu elemente de perspectivă?*

— De unde?...

Într-adevăr, Petrolul a fost una dintre echipele cu o singură preocupare: evitarea retrogradării. Cînd va avea și altele?...

Rubrică redactată de: Aurelian BREBEANU, Emanuel FÂNTÂNEANU

— POLO —

ȘTEFAN KRONER: „Dinamo țintește departe în noua ediție a C. C. E."

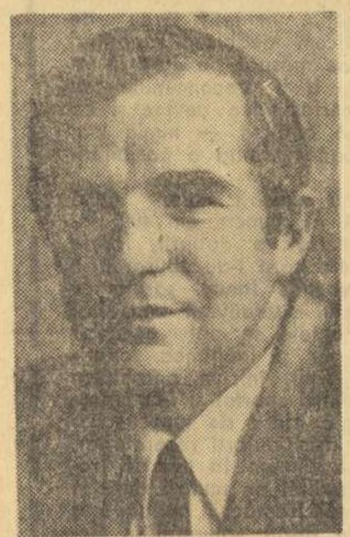
Căpitanul campioanei naționale la polo, maestrul sportului Ștefan Kroner, ne-a vizitat la redacție a doua zi după ce echipa sa terminase victorioasă în turneul final. **„A fost neașteptat de greu și de aceea mă bucur atît de mult pentru al 14-lea titlu consecutiv — ne-a spus dinamovistul. La vîrsta noastră, a celor trecuți de prima tinerețe, fiecare victorie contează parcă dublu..."**

L-am întrebat pe Șt. Kroner ce părere are despre echilibrul valoric al turneului final și despre perspectivele participării dinamoviștilor în CCE. Iată opiniile sale:

„În campionat n-a existat o echipă care să se detașeze net. Poate ar fi reușit-o Dinamo, dacă jucătorii care au evoluat anul acesta în națională n-ar fi dat semne evidente de oboseală. În schimb, noi, ceilalți, care am șomat realmente aproape două luni — este evident că programul campionatului prezintă defecțiuni — am avut forțe proaspete. Cu un asemenea lot, era normal ca Dinamo să șchiopăteze pe alocuri, dînd prilej adversarelor să o contreze serios. Dar am trecut cu bine acest hop și vom pleca liniștiți la Marsilia pentru a ne apăra șansele, și a obține calificarea în semifinalele C.C.E.

Cred că toată lumea este de acord că o grupă mai grea (vom juca cu campioanele U.R.S.S. și Ungariei, în timp ce echipele iugoslave vor face doar un galop de sănătate la Atena și Belgrad) nici nu se putea. Pe de o parte, este bine că s-a întîmplat așa.

Puteam întîlni, într-o altă serie, formații de valoare modestă și să ne calificăm fără glorie. Personal, prefer cei mai tari adversari, pentru ca să nu ne mai amăgim singuri, să

știm ce avem de făcut pentru viitor. Pot să vă asigur că echipa țintește sus în acest sezon. Am mai jucat o dată finala și nu ar fi exclus să bisăm numărul. Pentru aceasta trebuie să jucăm mai atent în apărare, iar portarii să se concentreze mai mult".

AMBIȚIILE VALERIEI BUFANU

(Urmare din pag. 1)

prin aceea că în primăvară, Valeria a fost accidentată, efectele fiind resimțite apoi încă multă vreme...

— Și mai este ceva! Nu știu cum s-a făcut, dar în aproape toate cursele mele din acest an, a completat Valeria Bufanu, *am alergat... împotriva vîntului. Doar acum în toamnă, la Pitești și la pentatlonul de la București, a fost „calm plat" cum spun canotorii și atunci am obținut 13,0 și, respectiv, 12,9 s. Dacă în aceste ocazii aș fi avut asistența favorabilă a vîntului, în limitele regulamentului (n-n. 2 m/s) poate că izbuteam chiar să egalez recordul mondial la 100 mg și să-l dobor pe cel de la 200 mg. Vă spun sincer. închei 1970 cu multe bucurii, dar și cu regretul de a nu fi putut obține recordul pe 200 mg, care sînt aboslut convinsă că anul viitor tot al meu va fi! Și mai am un regret, acela că la München, 200 mg încă nu va figura în programul olimpic. Este proba care convine cel mai mult calităților mele, viteză, rezistență și ritm, proba în care cred că aș putea da maximum de randament. Voi dobori însă recordul lumii chiar dacă în iarna aceasta, în Australia sau în altă parte, se va alerga*

— Ceea ce remarc în mod pozitiv este sporirea ambiției sportive...

— Așa și este. Povestea cu dopajul de la „naționalele" din 1969, care mi-a răpit șansa de a concura la C. E. de la Atena, m-a ambiționat, m-a îndîrjit la culme. Am participat recent la pentatlon și am doborît recordul național dintr-o ambiție, în urma unor tachinări pe care mi le-au făcut unii colegi. Am ieșit campioană la 100 m, de asemenea, tot din ambiție. Și aveam ambiția ca la Pitești, la meciul cu Polonia, s-o înving, măcar o dată, pe Tereza Sukniewicz, dar ea a absentat. O voi face, vă asigur, anul viitor. De altfel, toată iarna și primăvara lui 1971 voi fi astfel ambiționată, ca în sezonul viitor să nu se mai poată spune despre mine că nu sînt capabilă să evoluez cu succes și în mari competiții internaționale. Vreau, de asemenea, să fiu la înălțime la „europenele" de sală de la Sofia și la cele, din august, de la Helsinki. Vreau să corectez recordul național pe 100 mg și, cum am spus, pe cel de la 200 mg. Vreau să le întrec pe Sukniewicz, pe Johns și mai ales pe Karin Balzer, despre care se spune că este încă invincibilă! Știu, vor fi mulți care vor zîmbi citind aceste ambiții ale mele, dar îi rog să-și amîne zîmbetul pentru anul viitor, în aceeași perioadă!

— *Ambiția Valeriei,* intervine prof. Tudorache, *nu trebuie confundată cu orgoliul. Este un element absolut pozitiv pentru că datorită ei a ajuns acum să știe ce anume vrea și să se pregătească în consecință, sub toate aspectele. Iată de pildă un amănunt: la prima tentativă de record pe 200 mg, la antepenultimul gard s-a împiedicat, a alunecat și a căzut. La a doua tentativă și la o treia, la același gard a ezitat și din nou a alunecat. Explicația e simplă: atacînd gardul cu piciorul drept, aterizarea o face tot pe dreptul și cum gardul este plasat la ieșirea din turnantă este firesc, datorită forței centrifuge, să se producă această alunecare. Pentru anul ce vine vom exersa, tocmai de aceea, alergarea cu 8 pași între garduri pentru a putea ataca gardurile, succesiv, cu stîngul și cu dreptul. Atunci nu vor mai apare nici ezitările și nici alunecările. Veți vedea...*

25.21

SPORT PE MICUL ECRAN!

● **Sîmbătă 31 oct., ora 14.30: FOTBAL: DINAMO BUCUREȘTI — U.T.A.** (transmisie directă); **ora 16.15: U.R.S.S. — IUGOSLAVIA** (amical) — repriza a II-a, înregistrare de la Moscova; ora 23.05: **P. S. V. EINDHOVEN — STEAUA** (rezumat filmat).

● **Duminică, 1 noiembrie, ora 12.30: FOTBAL: PROGRESUL — PETROLUL** (transmisie directă); ora 14.15: **AUSTRIA — ITALIA** (campionatul Europei) — repriza a II-a, înregistrare de la Viena; ora 22.30: „Duminica sportivă".

● **Luni, 2 noiembrie, ora 22.40: TELESPORTUL prezintă echipele Steaua roșie Belgrad, P.S.V. Eindhoven și F.C. Liverpool.**

● **Marți, 3 noiembrie, ora 16.00: BOX,** semifinalele campionatelor naționale (transmisie directă).

● **Miercuri, 4 noiembrie, ora 11.55: FOTBAL: STEAUA — P.S.V. EINDHOVEN** (transmisie directă); ora 14.10: **U.T.A. — STEAUA ROȘIE BELGRAD** (transmisie directă de la Arad); ora 16.15: **DINAMO BUCUREȘTI — F. C. LIVERPOOL** (înregistrare).

● **Joi, 5 noiembrie, ora 20.25: BOX,** finalele campionatelor naționale (transmisie directă).

● **Aceste emisiuni vor fi comentate de Radu URZICEANU, Eftimie IONESCU, Călin ANTONESCU, Marius POPESCU, Mircea TUDORAN, Ovidiu IOANIȚOAIA și Cristian ȚOPESCU.**